

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112011686
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2112011686.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci proti obžalovanému C. J. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 06.08.2013 sp.zn. 2T/74/2012 na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.04.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. J., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného za vinného

v bode 1/

- z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,
- z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2/

- z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona,

v bode 3/

- z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 04. januára 2011 v čase asi o 23,00 hod. v T. na P. B. preliezol 190 cm vysoké oplotenie rodinného domu č. XX, vnikol do dvora a pokúsil sa odcudziť príviesny vozík zn. AGADOS HANDY 3400 e.č. TT 154YH, pričom bol vyrušený W. D. a z miesta ušiel, pričom v prípade odcudzenia príviesného vozíka by jeho majiteľovi K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., V. XXXX/X, vznikla škoda vo výške 392,- €, pričom skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k.; 30T/53/2009 zo dňa 13.08.2009, právoplatným dňa 13.08.2009, uznaný za vinného okrem iného pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jedenásť (11) mesiacov so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,

2/ dňa 08. mája 2011 v presne nezistenej doobedňajšej hodine v železničnej stanici Trnava na dopravnej koľaji č. 29 za pomoci vidlicového kľúča demontoval z nákladného železničného vozňa 1 ks chemického nerezového dómu so stupačkou, s ktorou sa snažil odísť, avšak bol vyrušený hliadkou polície a odcudzený 1 ks chemického nerezového dómu so stupačkou nechal v koľajisku a utiekol, čím tak

poškodenej spoločnosti ŽELOS, s.r.o. Trnava, Staničná 7, spôsobil škodu krádežou vo výške najmenej 1.385,- €,

príčom skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/80/2010 zo dňa 11.11.2010, právoplatným dňa 20.01.2011, uznaný za vinného okrem iného za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, a bol mu uložený spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvanásť (12) mesiacov nepodmienečne a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní štyri (4) mesiace nepodmienečne so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,

3/ dňa 02. februára 2012 v čase asi o 02,40 h v T. na J. B. po predchádzajúcej spoločnej dohode s už odsúdeným K. V. preskočili oplotenie rodinného domu č. XX vysoké 170 cm, pričom prešli k dreveným vstupným dverám, ktoré sa snažili vykpnúť, aby po vojení do domu niečo odcudzili, pričom poškodili drevené obvodové lišty, následne sa presunuli k oknu uvedeného domu, na ktorom rozbili sklenenú výplň, pričom boli vyrušení a následne pri úteku z miesta činu prichytení hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ Trnava, čím poškodením dverí a okna spôsobili Ing. N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., T. XXXX/XX, škodu vo výške 200,- €, pričom skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č.k. 2T/30/2011 zo dňa 20.06.2011, právoplatným dňa 29.09.2011, uznaný za vinného okrem iného za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvadsať (20) mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 31.05.2012 č.k. 4T/28/2012-74, právoplatného dňa 31.05.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku boli poškodené strany Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Coborihó 9, Nitra, a Ing. N. N., nar. XX.XX.XXXX, odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov, ako aj spôsob ich vyhodnotenia.

Na základe vykonaných dôkazov mal súd I. stupňa za preukázané, že obžalovaný bol jednoznačne usvedčený z trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu, svedeckými výpoveďami ako aj písomnými dôkazmi. Jeho obhajobné prednesy nenašli oporu vo vykonanom dokazovaní, preto ich súd vyhodnotil ako účelové a tendenčné v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za protiprávne konanie. Vykonaným dokazovaním bola vyvrátená aj obrana obžalovaného, že v čase spáchania skutku dňa 08.05.2011 sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, nakoľko bolo zistené, vo výkone trestu bol od 23.06.2011 do 06.10.2011.

Proti tomuto rozsudku zhlásil po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré bližšie neodôvodnil.

Dodatočne bolo odvolanie obžalovaného písomne odôvodnené jeho obhajcom, ktorý mu bol ustanovený až dňa 03.07.2015.

V písomných dôvodoch odvolania zotrval na tom, že skutky v bodoch 1/ až 3/ rozsudku nespáchal. Má vedomosť o tom, že páchatelom skutku uvedenom v bode 1/ rozsudku bol R. I., ktorý nebol vypočutý a nebol ani zadovážený kamerový záznam mestskej polície, ktorého sa opakovane dožadoval.

Rovnako nespáchal ani skutok uvedený v bode 2/ rozsudku, páchatelmi boli iní ľudia.

Čo sa týka skutku v bode 3/ rozsudku, k tomu uviedol, že síce v kritickom čase vošiel do dvora rodinného domu na J. č. XX v T. s K. V. tak, že preskočili plot, avšak nie s úmyslom kradnúť. Chcel sa tu iba schovať, nakoľko v uvedenom čase bol na neho vydaný zatykač. Výpovede svedkov, ktorí ho usvedčujú, považuje za nepresvedčivé, nepravdivé a nepostačujúce na uznanie jeho viny.

Má za to, že súd I. stupňa sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a nevykonal dôkazy, na potrebnosť ktorých poukazuje. Z uvedených dôvodov sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku z dôvodu § 321 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu modifikoval svoj odvolací návrh tak, že v celom rozsahu uznáva svoju vinu a svoje konanie ľutuje, žiadal zohľadniť dĺžku doby, po ktorú sa vedie trestné konanie a s poukazom na judikatúru ESĽP a dĺžku konania žiadal uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, alternatívne upustiť od potrestania vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie vo veci Okresného súdu Trnava, ktorá doposiaľ nie je skončená a podľa jeho názoru bude prichádzať do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Vzhľadom na modifikáciu odvolacieho návrhu obžalovaným na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, bol predmetom preskúmania len výrok o treste napadnutého rozsudku.

Odôvodnenie napadnutého výroku o treste má všetky náležitosti v zmysle § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol všetky skutočnosti, na ktoré prihliadal pri rozhodovaní o treste obžalovaného, vyhodnotil jeho osobu, trestnú minulosť ako aj sklony k páchaniu trestnej činnosti, aj to, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní o uložení súhrnného trestu.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa u obžalovaného správne ustálil priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona a za prevahy priťažujúcich okolností správne pri ukladaní trestu vychádzal z ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, v zmysle ktorého sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o 1/3.

Z vykonaného dokazovania aj krajský súd zistil, že trestnej činnosti, ktorá je obžalovanému kladená za vinu, sa tento dopustil skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/28/2012. Z uvedeného dôvodu prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, čo správne a v súlade so zákonom vyhodnotil aj súd I. stupňa.

Krajský súd považuje výrok o treste napadnutého rozsudku ako správny a zákonný, tento výrok zodpovedá všetkým zákonným kritériám, preto odvolanie obžalovaného hodnotil ako nedôvodné.

Čo sa týka požiadavky obžalovaného, aby pri rozhodovaní o treste v prejednávanej trestnej veci bolo prihliadnuté na to, že v ďalšej trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Trnava, za skutok kvalifikovaný ako sexuálne zneužívanie podľa § 201 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť v júni 2013, bude prichádzať do úvahy uloženie súhrnného trestu, ide o požiadavku, ktorá je v prejednávanej trestnej veci irelevantná. Otázku uloženia súhrnného trestu možno skúmať len vo vzťahu k právoplatnému rozsudku v inej trestnej veci.

Krajský súd sa zaoberal aj odvolacím návrhom obžalovaného ohľadom možnosti uloženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak zákonné podmienky v zmysle § 39 Trestného zákona pre takýto postup nezistil.

Napokon krajský súd konštatuje, že správny a zákonný je aj výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, nakoľko z odpisu registra trestov je jednoznačné, že za posledných desať rokov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu napadnutého výroku o treste, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.